

CXXV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 7. Maj 1935).

Udvalget har gennem en Række Udvalgs- og Underudvalgsmøder gjort Forsøg paa at naa til Enighed om Lovforslagets Bestemmelser, uden at det er lykkedes at naa til et Resultat. Udvalget har ligeledes haft forskellige Samraad med Socialministeren og Ministeren for offentlige Arbejder. Socialministeren har paa Grundlag af disse Drøftelser stillet Ændringsforslag under Nr. 7, hvilket Ændringsforslag er tiltraadt af nedennævnte Flertal.

Udvalget har indhentet forskellige Oplysninger, som dels er besvaret mundtlig af Ministeren for offentlige Arbejder, dels aftrykt som Bilag til Betænkningen.

Et *Flertal* (Fr. Andersen [Holbæk A.], Einer-Jensen, Leonhard Hansen, Hinrichsen, Levinsen, Lundberg, Rager og Schrøder) beklager meget, at Bestræbelserne for at naa til Enighed er forblevet resultatløse. Flertallet maa fremdeles mene, at det er afgørende nødvendigt, at der skaffes Arbejde i Stedet for Understøttelse, særlig til langvarigt arbejdsløse, for hvem Understøttelsen i det lange Løb i højeste Grad er utilstrækkelig for at opretholde et hæderligt Eksistensminimum. Der har fra Flertallets Side været gjort en Række Forsøg paa at komme Mindretallene i Møde, saaledes ved en anden Formulering af Bestemmelserne vedrørende Lønvilkaarene,

idet Flertallet har foreslaaet i Stedet for Lovforslagets Formulering at anvende den Ordlyd, hvorom der i Socialministeriets Arbejdsudvalg er opnaaet Enighed, nemlig samme Ordlyd som af Socialministeren foreslaaet i dennes Lovforslag angaaende ændrede Regler vedrørende Nødhjælpsarbejder (se Rigsdagstidende 1934—35, Tillæg A. Sp. 4663), som nærmere præciserer Definitionen af Spørgsmaalet tariffmæssig Løn, ligesom Flertallet ønskede Arbejdstiden fastsat saaledes, at der paa den ene Side blev Anvendelse for flest mulig Arbejdere ved det igangsatte Arbejde, men paa den anden Side, at den egentlige Fortjeneste blev væsentlig højere end den Understøttelse, vedkommende vilde kunne opnaa, hvis han var Medlem af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, det vil siges den højeste Understøttelse henholdsvis til Forsørgere og Ikke-Forsørgere, og saaledes, at der ved Fastsættelse af den egentlige Fortjeneste ogsaa tages Hensyn til Omfanget af hans Forsørgerbyrder. Flertallet er imidlertid stadig stødt paa Venstres Krav om en Underbetaling op til ca. 50 pCt. af de Arbejdere, der skulde beskæftiges ved saadanne af det offentlige igangsatte Arbejder, ligesom Det konservative Folkeparti har stillet Krav, som ligger helt uden for Lovforslagets Rammer, saaledes Krav om Gennemførelse af en Korn-